

Ustavni sud Republike Hrvatske, u sastavu Jasna Omejec, dopredsjednik Suda, te suci Marijan Hranjski, Petar Klarić, Mario Kos, Jurica Malčić, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Vice Vukojević i Milan Vuković, odlučujući o prijedlogu Lovorke Kušan iz Ivanić Grada za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti drugog propisa, na sjednici održanoj dana 4. srpnja 2001. godine, donio je

ODLUKU i RJEŠENJE

I. Pokreće se postupak za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom te se ukida članak 15. stavak 1. Odluke o organizaciji i načinu naplate parkiranja (»Službeni glasnik Grada Zagreba«, broj 5/95).

II. Ne prihvaća se prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članaka 11., 12., 13., 14., 15. stavka 2. i 16. Odluke o organizaciji i načinu naplate parkiranja.

III. Ova odluka i rješenje objavit će se u »Narodnim novinama«.

IV. Ova odluka i rješenje objavit će se u »Službenom glasniku Grada Zagreba«.

Obrazloženje

1. Lovorka Kušan iz Ivanić Grada podnijela je ovom Sudu prijedlog za ocjenu zakonitosti članaka 11., 12., 13., 14., 15. i 16. Odluke o organizaciji i načinu naplate parkiranja (u nastavku: Odluka).

U prijedlogu je navedeno da su osporeni članci u suprotnosti s odredbama članka 270. Zakona o obveznim odnosima (»Narodne novine«, broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99, u nastavku: ZOO). Naime, predlagateljica navodi da, u skladu s člankom 270. stavkom 3. ZOO, ugovorna kazna ne može biti ugovorena za novčane obveze. Kako je u navedenoj Odluci određeno da povreda ugovora o parkiranju povlači ugovornu kaznu te su propisane pretpostavke koje trebaju biti ispunjene, kao i visina kazne, predlagateljica smatra da je time navedena Odluka u suprotnosti s odredbama ZOO.

Prijedlog je djelomično osnovan.

2. Oспоравану Odluku donijela je Gradska skupština Grada Zagreba na temelju članka 1. stavka 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (»Narodne novine«, broj 84/92, 5/93 i 26/93) i članka 21. alineje 2. Privremenog statuta Grada Zagreba.

Odredbom članka 1. stavka 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama određeno je da općine, odnosno Grad Zagreb, uređuju promet na području općine, odnosno Grada Zagreba, osim na javnim cestama, u skladu s odredbama tog Zakona.

3. U konkretnoj Odluci određeno je da korisnik parkiranja zaključuje s Javnim poduzećem »Zagreb-parking« ugovor o korištenju parkirališta, prihvaćajući opće uvjete ugovora propisane ovom Odlukom.

U navedenom ugovoru, koji se sklapa između korisnika parkirališta i Javnog poduzeća »Zagreb-parking«, jedna strana daje na korištenje parkirno mjesto, a druga strana za to je obvezna platiti cijenu sata parkiranja na tom prostoru.

4. Odredbom članka 270. stavka 1. ZOO određen je pojam ugovorne kazne: »Vjerovnik i dužnik mogu ugovoriti da će dužnik platiti vjerovniku određenu novčanu svotu ili pribaviti neku drugu materijalnu korist ako ne ispuni svoju obvezu ili ako zakasni s njezinim ispunjenjem«.

Odredba članka 270. stavka 3. ZOO imperativne je naravi te određuje da ugovorna kazna ne može biti ugovorena za novčane obveze.

5. Odredbom članka 11. u stavku 1. propisano je da vlasnik vozila zaključuje s Javnim poduzećem »Zagreb-parking« ugovor o korištenju parkirališta prihvaćajući opće uvjete ugovora

propisane ovom Odlukom. U stavku 2. te odredbe navodi se da je parkirna karta isprava kojom korisnik parkirališta dokazuje da je platio odgovarajuću naknadu prema zoni parkiranja te da se na parkiralištu zadržava u okviru dopuštenog vremena. Stavkom 3. članka 11. Odluke isključuje se obveza čuvanja vozila, kao i odgovornost »Zagreb-parkinga« za oštećenje ili krađu vozila.

U članku 12. Odluke određeno je da korisnik parkirališta čini povredu ugovora o parkiranju, koja povlači ugovorenu kaznu.

Odredbom članka 13. Odluke određeno je da se za povredu ugovora iz ove Odluke plaća ugovorna kazna u dvadesetorostrukom iznosu cijene jednog sata parkiranja u točno određenim slučajevima te u peterostrukom iznosu cijene jednog sata parkiranja za povrede u drugim. Odlukom određenim, slučajevima.

Člankom 15. Odluke određeno je ako korisnik parkiranja ne postupi u roku po nalogu izdanom u skladu sa člankom 14. Odluke, dužan je, pored iznosa iz naloga, u daljnjih osam dana platiti dodatnu ugovornu kaznu u iznosu 80 kuna. Tko podliježe plaćanju ugovorne kazne navedeno je u članku 16. Odluke.

7. Razmatrajući odredbe osporavane Odluke, navode predlagateljice, kao i mjerodavne pravne norme, Ustavni sud Republike Hrvatske je utvrdio da odredba članka 15. stavka 1. nije u suglasju sa zakonom i Ustavom Republike Hrvatske.

Navedenom odredbom propisano je ako korisnik parkiranja ne postupi u roku po nalogu izdanom u skladu sa člankom 14. ove odluke da je dužan, pored iznosa iz naloga, u daljnjih osam dana platiti dodatnu ugovornu kaznu u iznosu od 80 kuna, na što će ga se u nalogu upozoriti.

Dakle, tom odredbom ugovorna kazna propisana je za novčanu obvezu, a što je protivno odredbi članka 270. stavka 3. ZOO.

8. Glede odredbi članaka 11., 12., 13., 14., 15. stavka 2. i 16., Ustavni sud je utvrdio da nisu u suprotnosti sa zakonom i Ustavom.

Naime, navedenim odredbama ugovorna kazna je propisana za točno određena činjenja, odnosno nečinjenja korisnika parkirališta. Naime, člankom 12. Odluke određeno je da povreda ugovora o parkiranju povlači ugovornu kaznu ako: korisnik parkirališta ne istakne parkirnu kartu na vjetrobranskom staklu vozila, koristi parkirnu kartu koja ne odgovara zoni parkiranja, prekorači dopušteno vrijeme parkiranja, u parkirnu kartu unese netočne podatke o vremenu korištenja parkiranja ili na drugi način dovede u zabludu osobu ovlaštenu za kontrolu parkiranja.

Dakle, u konkretnom slučaju, ugovorna kazna nije propisana za novčane obveze kako to podnositeljica u prijedlogu navodi.

Ugovorna kazna, propisana u navedenim odredbama, određena je u zakonskim okvirima te - njezinim propisivanjem nisu povrijeđene odredbe ZOO.

Sadržaj navedenih odredbi nije u suprotnosti s Ustavom i zakonom jer u njima donositelj Odluke ne prelazi okvire danog mu ovlaštenja niti propisuje uvjete protivno odgovarajućim zakonskim odredbama.

9. Slijedom iznijetog, na temelju članaka 41. stavka 1. i 53. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine«, broj 99/99), odlučeno je i riješeno kao u izreci.

Broj: U-II-393/2000

Zagreb, 4. srpnja 2001.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Dopredsjednik Suda

dr. sc. Jasna Omejec, v. r.